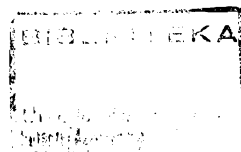

14 lutego 1927 r.

CO7C 45/24

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIŚ PATENTOWY

Nr 4833.

Kl. 12 o 7.

Elektrizitätswerk Lonza
(Bazylea, Szwajcaria).

Sposób uodporniania metaldehydu na wyższe temperatury.

Patent dodatkowy do patentu Nr 2177.

Zgłoszono 22 listopada 1922 r.

Udzielono 1 maja 1926 r.

Pierwszeństwo: 3 grudnia 1921 r. dla zastrz. 1; 9 marca 1922 r. dla zastrz. 2 (Niemcy).

Najdłuższy czas trwania patentu do dnia 4 czerwca 1940 r.

Według patentu Nr 2177 można uczynić metaldehyd bardziej odpornym na działanie wyższych temperatur przez to, że usuwa się resztki katalizatora, który służył do wytworzenia metaldehydu albo przez to, że katalizatorowi odbiera się możliwość działania, np. w ten sposób, że przeprowadza go się chemicznie albo fizycznie w nieczynną formę.

Obecnie znaleziono, że do tego celu szczególnie nadaje się amonjak i że przez stosowanie amonjaku jako środka stabilizacyjnego osiąga się jeszcze i tę korzyść, że przez dozowanie amonjaku otrzymać można rozmaite stopnie stabilizacji ciał palnych.

Ustalono, mianowicie, że czysty metaldehyd nadaje się wprowadzić do większości celów, do których się go używa, lepiej, niż mniej czysty, już z powodu większej wytrzymałości na wyższe temperatury powyżej 30°C, ale stosowany do pewnych celów mniej czysty metaldehyd ma również swoje zalety, a mianowicie — łatwiejszą zapalność i żywszy płomień, a to z następujących powodów: najbardziej czysty metaldehyd przy gaszeniu pokrywa się lekką powłoką składającą się z kryształów metaldehydu, która może wywierać szkodliwy wpływ na czułe pod względem mechanicznym palniki, np., w przyrządach kieszeniowych, w których metaldehyd zostaje od-

powiednio do spalania automatycznie posuwany dla osiągnięcia równomiernego płomienia.

Należy zauważyć, że ilości zanieczyszczeń są w tym wypadku bardzo małe i leżą w granicach analitycznej wykrywalności. Dozowanie zanieczyszczeń, np., przez dodatki jest trudne.

Znaleziono, że dozowanie zapomocą amonjaku, jak również przez lotne sole amonjakalne, a przede wszystkim węglan amonowy jest możliwe, gdy przy stabilizacji metaldehydu przez amonjak przeprowadza się go przez powietrze, które amonjak albo amonjak i kwas węglowy zawiera w ilościach, określanych przez doświadczenie. Również i czas trwania działania amonjaku, szybkość przeprowadzania reakcji i temperatura, przy której proces się odbywa, są rzeczą praktyki.

Węglan amonowy miesza się z proszkiem metaldehydowym przed sprasowaniem w ilościach, odpowiednich do pożądanego stopnia stabilizacji. Dzięki lotności

tej soli jest zwykle przy tak małych dodatkach niebezpieczeństwo otrzymania nierównomiernej mieszaniny zupełnie usunięte.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób utrwalania metaldehydu, znamienny tem, że nad aldehydem octowym przeprowadza się amonjak w stanie lotnym, przyczem stopień utrwalenia można uzależnić od rozcieńczenia, temperatury, czasu trwania działania i szybkości przeprowadzania reakcji.

2. Odmiana sposobu według zastrz. 1, znamienna tem, że zamiast amonjaku w stanie lotnym, stosuje się węglan amonowy w ilościach zmiennych, zależnych od stopnia wymaganego utrwalenia.

Elektrizitätswerk Lonza.

Zastępca: M. Brokman,
rzecznik patentowy.